Ще ночі мла не зворухнула крил,
Щоб степові покинути долини,
І спить у млі далекий ряд могил —
Сумних слідів минулої години.

Широкий степ, за ніч набравшись сил,
Ще твердо спить, і вогко снять рослини;
Лиш будяки в колючій зброї стріл
Стоять, немов грізні князів дружини.

Але із мли залізний зринув змій;
Летить, гримить… і біла хустка диму
Пливе за ним у сонній млі нічній.

Летить, гримить… Біжить, біжить до Криму,
Щоб з моря там, в країні чарівній,
Жагу залить у пельці мідяній.

1900

Джерело: Бібліотека Кошового Писаря.